

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จัดทำโดย
ฝ่ายยุทธศาสตร์และงบประมาณ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ

เรื่อง การใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ด้วย พระราชบััญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตาม มาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ประกอบกับหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์การปฏิบัติการ บริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัตินั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ ข้อ ๖.๖ หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำแผน บริหารจัดการความเสี่ยงอย่างน้อยปีละครั้ง และต้องมีการสื่อสารแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ เป็นกรอบและแนวทางในการ จัดการความเสี่ยง เพื่อให้ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการดำเนินการขององค์กรลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และทำ ให้การปฏิบัติงานขององค์กรมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายน้ำลักษ อิ่มทั่ว)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ

คำนำ

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่องค์กรบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ จัดทำตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง ให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ แผนบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือบริหารองค์กรที่มีความสำคัญและนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการบริหารจัดการสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กรและเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการดำเนินการขององค์กรลดลงจนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ นอกจากนี้ยังถือเป็นโอกาสในการสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรด้วย การพัฒนาระบบการทำงานใหม่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น องค์กรบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ เล็งเห็นประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยงดังกล่าว จึงได้มีการจัดให้มีการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ตามแนวทาง The Committee of Sponsoring Organizations of The Treadway Commission (COSO) ซึ่งเป็นมาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด อันจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพในการจัดบริการสาธารณสุข ตามอำนาจหน้าที่ให้แก่ประชาชนในพื้นที่และองค์กรบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณให้เป็นประโยชน์สูงสุด

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจในขั้นตอนการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กรแก่ผู้บริหารและบุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามการดำเนินงานตามมาตรฐานการลดความเสี่ยง เพื่อนำไปสู่การบรรลุผลตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล	๑
๑.๒ ความหมายและคำจำกัดความ	๒
๑.๓ วัตถุประสงค์ของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง	๓
๑.๔ เป้าหมาย	๓
๑.๕ ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการบริหารจัดการความเสี่ยง	๔
๑.๖ ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง	๕
๑.๗ ขั้นตอนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๖

บทที่ ๒ แนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง

๒.๑ การบริหารจัดการความเสี่ยง	๗
๒.๒ ภาพรวมกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๗

บทที่ ๓ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

๓.๑ การประเมิน วิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยงของแต่ละสำนัก/กอง	๑๙
๓.๒ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๙
-แบบ บส.๑	๒๐
-แบบ บส.๒	๒๔
-แบบ บส.๓	๓๐

บทที่ ๑ บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันการดำเนินงานขององค์กรจะต้องเผชิญกับสภาพความไม่แน่นอนทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกองค์กร ซึ่งก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยง และโอกาส (Risk and Opportunities) ต่อองค์กร โดยความเสี่ยงจะส่งผลกระทบในเชิงลบ ในขณะที่โอกาสจะเป็นตัวสร้างมูลค่าต่อองค์กร ดังนั้น การบริหารจัดการความเสี่ยง จึงเป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญ ที่จะช่วยป้องกัน รักษาและส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร นอกจากนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยงยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance) โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการการทำงานด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าราคาเพิ่มให้แก่องค์กร ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ โดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยเสี่ยงใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กร วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ “มาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง ให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

หลักทฤษฎีในการบริหารความเสี่ยง ซึ่งการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA : Public Sector Management Quality Award) หมวด ๒ การวางแผนยุทธศาสตร์ “ได้กำหนดค่าว่าให้ส่วนราชการมีการวิเคราะห์และการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเชิงบูรณาการ (Enterprise Risk Management Integrated Framework) ของ Committee of Sponsoring Organizations of the Tread way Commission (COSO) ตามหลักเกณฑ์ (COSO ERM) โดยได้ให้คำจำกัดความของการบริหารความเสี่ยงขององค์กรว่า “การบริหารความเสี่ยงขององค์กร คือ การบริหารปัจจัยและความคุ้มกันรวมทั้งกระบวนการที่กำหนดขึ้นและนำไปใช้โดยคณะกรรมการฝ่ายบริหารและบุคลากรอื่นๆ ขององค์กร เพื่อกำหนดกลยุทธ์และใช้กับหน่วยงานทั้งหมดในองค์กร โดยได้รับการออกแบบมาเพื่อระบุเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจมีผลกระทบต่องค์กรรวมทั้งการบริหาร ความเสี่ยงให้อยู่ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) ประเมินได้ควบคู่ได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ ทั้งนี้ เพื่อให้ความมั่นในว่าองค์กรจะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้”

ดังนั้น การบริหารความเสี่ยง จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและพนักงานทุกคนขององค์การบริหารส่วน ดำเนินการกันทั่วไป ต้องให้ความสำคัญและถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ในคู่มือการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อทำให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในทุกระดับขององค์กร คู่มือการบริหารความเสี่ยงฉบับนี้ ทำโดยอ้างอิงกรอบหลักการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO

(COSO : ERM Integrated Framework) ประกอบกับกรอบหลักเกณฑ์การวัดประเมินผล การดำเนินงานด้าน การบริหารความเสี่ยงตามกรมบัญชีกลางกระทรวงการคลังกำหนด

๒. ความหมายและคำจำกัดความ

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง ความไม่แน่นอนที่อาจจะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย โดยผลกระทบดังกล่าวทำให้การดำเนินงานเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายหรือความคาดหวัง โดยอาจวัดระดับความ รุนแรงของความเสี่ยงได้จากผลกระทบของเหตุการณ์และโอกาสที่จะเกิดขึ้น

ปัจจัยความเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง สาเหตุหรือที่มาของความเสี่ยงที่จะทำให้มีผลกระทบ วัตถุประสงค์ตามขั้นตอนการดำเนินงานหลักที่กำหนดไว้ทั้งที่เป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกองค์กร

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยงและการ วิเคราะห์ เพื่อจัดลำดับความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยการประเมินจาก

๑. โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) หมายถึง ความที่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยง

๒. ผลกระทบ (Impact) หมายถึง ขนาดของความรุนแรง ความเสียหายที่เกิดขึ้นจาก เหตุการณ์ความเสี่ยง

ระดับของความเสี่ยง (Risk Level) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมิน โอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง แบ่งออกเป็น ๕ ระดับ คือ ความเสี่ยงสูงมาก ความเสี่ยงสูง ความ เสี่ยงปานกลาง ความเสี่ยงน้อย และความเสี่ยงน้อยมาก

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง การกำหนดนโยบายโครงสร้างและ กระบวนการ เพื่อทำให้คณะกรรมการผู้บริหารและบุคลากร นำไปปฏิบัติในการกำหนดกลยุทธ์และปฏิบัติงาน ทั่วทั้งองค์กร โดยกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะสัมฤทธิ์ผลได้ องค์กรจะต้องสามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจ เกิดขึ้นประเมินผลกระทบต่องค์กรและกำหนดวิธีการจัดการที่เหมาะสมให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในระดับหนึ่งว่าผลการดำเนินงานตามภารกิจต่าง ๆ จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ได้

COSO (The Committee of Sponsoring Organizations of the Tread way Commission) หมายถึง ครอบแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) มีแนวทางในการแจกแจงปัญหาและความเสี่ยงออกเป็นองค์ประกอบย่อย รวมถึงมีการ กำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ชัดเจน

การบริหารความเสี่ยงโดยองค์รวม (Enterprise Risk Management : ERM) หมายถึง การบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร รวมถึงกระบวนการในการปฏิบัติงานต่าง ๆ โดยต้อง พยายามที่จะลดสาเหตุของความเสี่ยงในแต่ละโอกาสที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย โดยการทำ ให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคตให้อยู่ในระดับที่สามารถ ยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และอาจตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ของ องค์กรเป็นสำคัญ

การจัดการความเสี่ยง หมายถึง แนวทางในการลดโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์หรือความเสี่ยง หรือลดผลกระทบความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ การติดตามประเมินผล หมายถึง ระบบบริหารความเสี่ยงที่สมบูรณ์ หน่วยงานจะต้องมีการติดตามผลระหว่างดำเนินการ ตามแผนบริหารความเสี่ยง โดยตรวจทาน ทบทวน ดูว่ามีประสิทธิภาพดีให้คงดำเนินการต่อไป เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการบริหารความเสี่ยงที่กำหนดไว้มีประสิทธิภาพเพียงพอ เหมาะสม มีการปฏิบัติตามจริง หากพบข้อบกพร่องต้องได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมและทันเวลา นอกจากนี้ ควรกำหนดให้มีการประเมินความเสี่ยงซ้ำอีกอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อดูว่าความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และมีความเสี่ยงใหม่เพิ่มขึ้นมาอีกหรือไม่

ความเสี่ยงจากปัจจัยภายใน หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ความเสี่ยงที่องค์กรต้องพยายามลดให้น้อยลงหรือหมดไป ได้แก่ ความเสี่ยงในด้านนโยบาย ความเสี่ยงในด้านการดำเนินงาน ความเสี่ยงในด้านทรัพยากรบุคคล ความเสี่ยงในด้านการเงิน และความเสี่ยงในด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เป็นต้น

ความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก ขององค์กร เป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือความรับผิดชอบขององค์กร ซึ่งต้องพยายามหามาตรการที่จะลดผลกระทบในทางลบให้ได้มากที่สุด ได้แก่ ความเสี่ยงด้านสภาพเศรษฐกิจ ความเสี่ยงด้านการเมืองการปกครอง ความเสี่ยงด้านการแข่งขัน ความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ความเสี่ยงด้านสังคมและพฤติกรรมของผู้บริโภค ความเสี่ยงด้านกฎหมายและความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ เป็นต้น

๓. วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง

๑. เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานในองค์กรมีความเข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง สามารถบริหารความเสี่ยงไปในทิศทางเดียวกัน

๒. เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้ตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่กำหนดในแผนพัฒนา ท้องถิ่น โดยเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

๓. เพื่อเป็นเครื่องมือในการวัดความเสี่ยงในทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปักน้ำ ปราณ

๔. เพื่อเป็นการลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วน ตำบลปักน้ำปราณ และเป็นกรอบแนวทางในการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานบริหารความเสี่ยง

๔. เป้าหมายการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. ผู้บริหารและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลปักน้ำปราณ

๒. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่าง ๆ ที่สำคัญ ซึ่งจะทำให้พนักงานภายนอก องค์กร เข้าใจเป้าหมายและการกิจลักษณะขององค์กร และทราบถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบในเชิงลบ ต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน

๓. เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงาน เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่า ความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผนกำหนดกลยุทธ์การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร

๔. ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยผู้บริหาร มีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๕. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรมและการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง

๕. ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการบริหารความเสี่ยง

ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิบัติตามกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรประสบความสำเร็จ มี ๘ ประการ ดังนี้

๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง การปฏิบัติตามกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร จะประสบความสำเร็จเพียงได้ขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้บริหาร สนับสนุนการมีส่วนร่วมและความเป็นผู้นำของผู้บริหารระดับสูงในองค์กร ผู้บริหารระดับสูงต้องให้ความสำคัญและการสนับสนุนแก่ทุกคนในองค์กรให้เข้าใจความสำคัญในคุณค่าของการบริหารความเสี่ยงต่อองค์กร มิฉะนั้นแล้วการบริหารความเสี่ยงไม่สามารถเกิดขึ้นได้

๒. ความเข้าใจความหมายของความเสี่ยงตรงกัน การใช้คำนิยามเกี่ยวกับความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงแบบเดียวกัน จะให้เกิดประสิทธิภาพในการกำหนดวัตถุประสงค์นโยบายกระบวนการ เพื่อใช้ในการบ่งชี้และประเมินความเสี่ยง และกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม ทำให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทุกระดับมีจุดมุ่งหมายร่วมกันในการบริหารความเสี่ยง

๓. กระบวนการบริหารความเสี่ยงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง องค์กรทั่วไปจะประสบความสำเร็จในการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงได้นั้น จะต้องนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาปฏิบัติได้อย่างทั่วทั้งองค์กรและกระทำการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๔. การบริหารการเปลี่ยนแปลงต้องมีการชี้แจง การนำกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปฏิบัติ องค์กรต้องมีการปรับวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงขององค์กรให้เข้ากับทุกระดับขององค์กร และต้องให้ผู้บริหารและพนักงานทุกคนได้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลง

๕. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงและวิธีปฏิบัติมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการสื่อสารจะเน้นให้เห็นถึงการเข้มโยงระหว่างการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์ขององค์กร การชี้แจงทำความเข้าใจต่อพนักงานทุกคนถึงความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลต่อกระบวนการบริหารความเสี่ยง จะช่วยให้เกิดการยอมรับในกระบวนการและนำมาซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาความเสี่ยง

๖. การวัดผลการบริหารความเสี่ยง การวัดความเสี่ยงในรูปแบบผลกระทบและโอกาสที่จะเกิดขึ้น จะทำให้ผู้บริหารสามารถประเมินความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและดำเนินกระบวนการทั้งหมดให้เกิดความสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นการลดความแตกต่างระหว่างความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ประเมินความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

๗. การให้ความรู้เรื่องการบริหารความเสี่ยง ผู้บริหารและพนักงานทุกคนในองค์กร ต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้เข้าใจในกระบวนการบริหารความเสี่ยง และความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลในการจัดการกับความเสี่ยง เพื่อบรรลุความสำเร็จขององค์กรและสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง

๘. การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ขั้นตอนสุดท้ายของปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง คือ การกำหนดวิธีที่เหมาะสมในการติดตามการบริหารความเสี่ยง การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

- การรายงานและตรวจสอบขั้นตอนติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ความชัดเจนและสมำเสมอ
- การมีส่วนร่วมและความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูง
- บทบาทของผู้นำในการสนับสนุนและติดตามการบริหารความเสี่ยง
- การประยุกต์ใช้เกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง

๙. ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

การดำเนินการบริหารความเสี่ยง จะช่วยให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจได้ดี ยิ่งขึ้นและทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรคและอยู่รอดได้ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง มีดังนี้

๑. เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้คณะทำงานบริหารความเสี่ยงและผู้บริหารท้องถิ่นทุกระดับตระหนักถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญและสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

๒. สร้างฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กร การบริหารความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารท้องถิ่นในการตัดสินใจในด้านต่างๆ รวมถึงการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมุติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและการกิจหลักขององค์กร รวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๓. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่าง ๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด การบริหารความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและการกิจหลักขององค์กรและตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่องค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงธรรมภัยบาล

๔. เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงาน การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารท้องถิ่นในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผนการ

กำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตาม เป้าหมายที่กำหนดและสามารถป้องกันผลประโยชน์

๕. ช่วยการพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารจัดการความเสี่ยงทำให้รูปแบบ การตัดสินใจในระดับการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารท้องถิ่นมีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๖. ช่วยให้การพัฒนาและการจัดสรรงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรงบประมาณเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาในระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรมและเลือกใช้ มาตรการในการบริหารความเสี่ยง เช่น การใช้ทรัพยากรสำหรับความเสี่ยงในกิจกรรมต่าง ๆ และกิจกรรมที่มี ความเสี่ยงสูงที่แตกต่างกัน หรือการเลือกมาตรการในแต่ละประเภทย่อมใช้ทรัพยากรแตกต่างกัน เป็นต้น

๗. ขั้นตอนการบริหารจัดการความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร โดยมี ผู้บริหารและผู้แทนจากทุกหน่วยงานในสังกัด ร่วมเป็นคณะกรรมการ/คณะทำงาน โดยผู้บริหารต้องมีบทบาท สำคัญในการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๒ วิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบหรืออาจสร้างความเสียหาย (ที่ที่ เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) ความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมาย พร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญ ของปัจจัยเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๓ จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยได้รับความเห็นชอบและอนุมัติจาก ผู้บริหารระดับสูงขององค์กร สื่อสาร/ทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งกำหนด แนวทางในการติดตามและประเมินผล แจ้งเวียนให้ทุกหน่วยงานในสังกัดทราบและปฏิบัติ ทั้งนี้ แผนบริหาร จัดการความเสี่ยง ควรกำหนดกิจกรรม/มาตรการที่จะแก้ไข ลดหรือป้องกันความเสี่ยงให้ครอบคลุมทุกด้าน ได้แก่ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน ความเสี่ยงด้านการรายงาน และความเสี่ยงด้าน การปฏิบัติตามกฎหมาย หรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ ๔ ดำเนินการตามแผนบริการจัดการความเสี่ยงขององค์กรและให้มีการกำกับ ติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างครบถ้วนทุกกิจกรรม รวมทั้งพิจารณาแนวทางแก้ไขที่อาจจะ เกิดขึ้นในระหว่างดำเนินการและนำเสนอผู้บริหารระดับสูงขององค์กรบริหารส่วนต่ำบล

ขั้นตอนที่ ๕ จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง โดยระบุผลการ ประเมินความเสี่ยง จำแนกระหว่างปัจจัยเสี่ยงที่สามารถควบคุม/บริหารจัดการความเสี่ยงที่ยังไม่สามารถ ควบคุมได้/บริหารจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้จะต้องมีการกำหนดข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผน เพื่อใช้ในการดำเนินงานในปีต่อไปและนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

บทที่ ๒

แนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง

๒.๑ การบริหารจัดการความเสี่ยง

มาตรฐานที่จะนำมาใช้การกำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยงเป็นกรอบแนวคิดในการบริหารความเสี่ยงแบบทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) มีแนวทางในการแจกแจงปัญหาและความเสี่ยงออกเป็นองค์ประกอบอยู่ ๆ รวมถึงมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน

กรอบหลักเกณฑ์การบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO : ERM (Integrated Framework) ดังกล่าวมีองค์ประกอบหลัก จำนวน ๘ องค์ประกอบ เพื่อเป็นกรอบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมความภายใน ดังนี้

๑ สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)

สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการกำหนดทิศทางกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายขององค์กร การกำหนดกิจกรรม การปั่นปั้นประเมิน และการจัดการความเสี่ยงสภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบด้วยหลายปัจจัย เช่น วัฒนธรรมองค์กร นโยบายของผู้บริหาร แนวทางการปฏิบัติงานบุคลากร กระบวนการทำงาน ระบบสารสนเทศ ระบบที่ปรึกษา เป็นต้น สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่สนับสนุนการบริหารความเสี่ยงนั้นจะต้องมีวิธีการปฏิบัติที่มีความชัดเจน กำหนดเป็นมาตรฐานและมีการสื่อสารให้ทุกคนในองค์กรเกิดความเข้าใจที่ตรงกันในขั้นตอนการพิจารณาเพื่อให้องค์กรมีการสร้างสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่เหมาะสมกับการบริหารความเสี่ยง ผู้บริหารควรพิจารณาในรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑.๑ การกำหนดค่าความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) หมายถึง ประเภทและเกณฑ์ของความเสี่ยงที่องค์กรจะยอมรับได้เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวิสัยทัศน์ และภารกิจขององค์กรต้องสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรโดยมีการกำหนดในระดับที่ต่ำกว่าเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้

๑.๒ กระบวนการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Process) องค์กรควรจัดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และมีความสอดคล้องกัน เพื่อให้ทุกคนในองค์กรนำไปปฏิบัติได้และควรจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยอาจอยู่ในรูปแบบคู่มือการบริหารความเสี่ยงก็ได้

๑.๓ วัฒนธรรมองค์กรและการกำกับดูแลของคณะกรรมการและผู้บริหารองค์กรควรให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยง ควรจัดให้มีการบริหารความเสี่ยงทุกระดับอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร กล่าวคือ ให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมและทราบถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งให้มีการกำหนดเจ้าของความเสี่ยง (Risk Owner) ที่จะต้องดำเนินการรับผิดชอบในการจัดการความเสี่ยงนั้น ๆ นอกจากนี้ ควรมีการกำหนดผู้รับผิดชอบหลักในการพัฒนา วางแผน และติดตามการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

๒. การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย (Objective Setting)

การกำหนดนโยบายเชิงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กร จะต้องมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ก่อร่วมกับ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในขององค์กรจะต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และทิศทางการดำเนินงานขององค์กรและวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานย่อยจะต้องสอดคล้องกับพันธกิจ/หน้าที่/เป้าประสงค์ของหน่วยงานย่อย เพื่อให้วัตถุประสงค์ในภาพรวมบรรลุเป้าหมาย ทราบขอบเขต การดำเนินงานในแต่ละระดับและสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้ครบถ้วน ดังนั้นวัตถุประสงค์ จะต้องแสดงให้เห็นถึง “ผลลัพธ์” ที่องค์กรต้องการจะบรรลุ ไม่ใช่กล่าวถึง “กระบวนการ” ใน การปฏิบัติงาน การกำหนดนโยบายในเชิงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน ช่วยให้การระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้อย่างครบถ้วน ซึ่งวัตถุประสงค์องค์กรสามารถกำหนดได้ ด้วยตัวชี้วัดและเป้าหมายตามนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลปักน้ำปราณตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการของหน่วยงานและอาจมีวัตถุประสงค์อื่น ๆ เพิ่มเติมให้ครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น ตามภารกิจหน้าที่ของหน่วยงาน

การบ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification)

การระบุเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงเป็นการค้นหาความเสี่ยงและสาเหตุหรือปัจจัยของความเสี่ยง โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมาย ผลลัพธ์ขององค์กรตามกรอบ การบริหารความเสี่ยง ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนด มาตรฐานลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

๓. การระบุปัจจัยความเสี่ยง จำแนกเป็น ๒ ส่วนดังนี้

๓.๑ ความเสี่ยงระดับหน่วยงานส่วนย่อย เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงาน ภายใต้ยุทธศาสตร์องค์กรที่ถ่ายทอดลงสู่หน่วยงานในส่วนที่หน่วยงานย่อยรับผิดชอบ นอกจากนี้ ยังรวมถึง ความเสี่ยงระดับโครงการที่ผู้จัดการโครงการไม่สามารถจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ภายใต้การบริหาร และจัดการของผู้จัดการโครงการแต่ละโครงการและเป็นความเสี่ยงที่หน่วยงานย่อยไม่สามารถจัดการจัดให้อยู่ ในระดับที่ยอมรับได้ ภายใต้การบริหารและจัดการของหน่วยงานย่อยเอง ซึ่งหน่วยงานย่อยต้องใช้เป็นข้อมูล ประกอบการประเมินและจัดลำดับความเสี่ยงและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงระดับหน่วยงานย่อย รวมทั้งการรายงานตามระบบการควบคุมภายในต่อไป

๓.๒ ความเสี่ยงระดับองค์กร เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับยุทธศาสตร์องค์กรหรือการ ตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารระดับสูง โดยให้องค์กรพิจารณาวิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินและจัดลำดับ ความเสี่ยงและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงระดับองค์กรต่อไป นอกจากนี้ยังรวมถึงความเสี่ยงที่หน่วยงานย่อย ไม่สามารถจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ภายใต้การบริหารและจัดการของหน่วยงานย่อยได้ เพียงหน่วยงาน เดียว จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานย่อยต่าง ๆ หรือต้องบูรณาการการดำเนินงานจากหลาย หน่วยงาน ทั้งนี้การระบุปัจจัยเสี่ยงจะเริ่มต้นที่ เป้าประสงค์หรือวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยมีความเชื่อมโยงต่อ การบริหารความเสี่ยง หน่วยงานย่อยและการบริหารความเสี่ยงระดับโครงการเพื่อเป็นความเสี่ยงองค์กรที่ไม่มี

ความซ้ำซ้อนกัน การค้นหาความเสี่ยงสามารถศึกษาจากข้อมูลสถิติของความเสี่ยงที่เคยเกิดขึ้น การสำรวจในปัจุบันหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต การรวบรวมข้อมูลเพื่อปรับชี้เหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงจะเป็นการรวบรวมข้อมูลทั้งแบบ Top-down คือ การระดมความคิดเห็นผู้บริหารของหน่วยงานเพื่อระบุความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ขององค์กรและแบบ Bottom-up คือ การระดมความคิดเห็นของบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อระบุความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน ความเสี่ยงด้านการเงิน/การรายงานความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ทั้งจากผู้บริหารและบุคลากรทบทวนโดยผู้บริหารและคณะกรรมการฯ รวมรวมเป็นรายการความเสี่ยงองค์กร (Risk register) และประเมินความเสี่ยงนั้น ๆ ในขั้นตอนต่อไป การบ่งชี้ความเสี่ยงจะต้องระบุสาเหตุของความเสี่ยงด้วยทุกครั้งและควรระบุให้ครบถ้วนสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยงดังกล่าว เพื่อให้ผู้บริหารสามารถกำหนดแผนจัดการความเสี่ยงให้บริหารจัดการความเสี่ยงได้ตรงกับสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยงและสามารถลดความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๔ การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

หลังจากค้นหาและระบุความเสี่ยงได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์ เพื่อจัดระดับโอกาสหรือความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง และวัดระดับผลกระทบของความเสี่ยงนั้น ๆ โดยในขั้นตอนนี้เป็นเหตุการณ์ความเสี่ยงและปัจจัยความเสี่ยงที่มีผลการค้นพบหรือระบุได้มาทำการวัดหรือประเมินระดับความรุนแรงกับความถี่ หรือโอกาสที่จะเป็นไปได้เพื่อระบุระดับความสำคัญของความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงคือการประเมินระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่องค์กรมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดขึ้นปัจจัยเสี่ยงและระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และประเมินระดับความเสี่ยงโดยการประมาณค่าระดับของโอกาสและระดับความรุนแรงของผลกระทบตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ทั้ง ๒ ด้าน (Impact & Likelihood)

๑. โอกาสที่จะเกิด (Likelihood : L) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง ซึ่งจำแนกเป็น ๕ ระดับ

ระดับ	โอกาส	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	๑ เดือนต่อครั้ง/เกิดขึ้นเกือบทุกวัน
๔	สูง	๑-๖ เดือนต่อครั้ง/เกิดขึ้นค่อนข้างบ่อย
๓	ปานกลาง	๑ ปีต่อครั้ง/เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง
๒	น้อย	๒-๓ ปีต่อครั้ง/เกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง/เกิดขึ้นน้อยมาก

๒. ผลกระทบ (Impact : I) หมายถึง ขนาดความรุนแรงของความเสี่ยหายที่จะเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงจำแนกเป็น ๕ ระดับ คือ

ระดับ	โอกาส	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	เกิดความเสี่ยหายมากกว่า ๑๐ ล้านบาท /การดำเนินงานหยุดชะงัก เกินกว่า ๑ วัน /บาดเจ็บ ล้มลุกเสียชีวิต สาเหตุเสียหายสำคัญ ทุพพลภาพ/แพทย์ ข่าวในวงกว้างในหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และระบบออนไลน์

๔	สูง	เกิดความเสี่ยหายนักกว่า ๒.๕ แสนบาท - ๑ ล้านบาท/การดำเนินงานหยุดชะงักมากกว่า ๖ ชั่วโมงแต่ไม่เกิน ๑ วัน/บาดเจ็บสาหัสสูญเสียอวัยวะถึงหยุดงานมากกว่า ๒๐ วัน/เผยแพร่ข่าวทั้งในวิทยุและหนังสือพิมพ์
๓	ปานกลาง	เกิดความเสี่ยหายนักกว่า ๕๐,๐๐๐ - ๒.๕ แสนบาท/การดำเนินงานหยุดชะงักมากกว่า ๓ ชั่วโมง แต่ไม่เกิน ๖ ชั่วโมง/บาดเจ็บถึงหยุดงานมากกว่า ๗ วัน แต่ไม่เกิน ๒๐ วัน/เผยแพร่ข่าวเฉพาะในหนังสือพิมพ์
๒	น้อย	เกิดความเสี่ยหายนักกว่า ๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท/การดำเนินงานหยุดชะงัก ๑ – ๓ ชั่วโมง/บาดเจ็บ หยุดงานไม่เกิน ๗ วัน/เผยแพร่ข่าวในวงจำกัด
๑	น้อยมาก	เกิดความเสี่ยหายนักไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท/การดำเนินงานหยุดชะงักไม่เกิน ๑ ชั่วโมง/บาดเจ็บเล็กน้อย ไม่หยุดงาน/ไม่มีการเผยแพร่ข่าว

๓. ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk : D) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัย มีค่าเป็นเชิงปริมาณ

ระดับความเสี่ยง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่จะเกิดความเสี่ยหายนักที่ได้ระดับคะแนนทั้ง ๒ ด้าน ด้วยตัวอย่าง

แผนภูมิความเสี่ยง

๔						
๓						
๒						
๑						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖

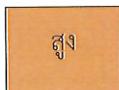
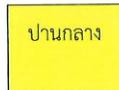
โอกาสจะเกิดเหตุการณ์

ปัจจัยเสี่ยง	โอกาสหรือความเป็นไปได้ที่เกิดขึ้น (Likelihood)	ผลกระทบความเสี่ยง (Impact)	ระดับความเสี่ยง (Level of Risk)
ปัจจัยเสี่ยง A	๓	๑	๓ X ๑ = ๓
ปัจจัยเสี่ยง B	๓	๓	๓ X ๓ = ๙
ปัจจัยเสี่ยง C	๔	๔	๔ X ๔ = ๑๖
ปัจจัยเสี่ยง D	๔	๕	๔ X ๕ = ๒๐

เมื่อได้ระดับความเสี่ยงครบถ้วนความเสี่ยงแล้วก็สามารถจัดทำแผนผังความเสี่ยงองค์กร

		โอกาสหรือความเป็นไปได้ที่เกิดขึ้น (Likelihood)				
		๑ (น้อยมาก)	๒ (น้อย)	๓ (ปานกลาง)	๔ (สูง)	๕ (สูงมาก)
ผลกระทบ ของความ เสี่ยง (Impact)	๕ (สูงมาก)				ความเสี่ยงสูง D	
	๔ (สูง)				ความเสี่ยง C	
	๓ (ปานกลาง)			ความเสี่ยง B		
	๒ (น้อย)					
	๑ (น้อยมาก)			ความเสี่ยง A		

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) ใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนระดับความเสี่ยง ซึ่งแสดงถึงระดับความสำคัญในการบริหารความเสี่ยงโดยพิจารณาจากผลลัพธ์ของระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) กับระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของความเสี่ยงแต่ละสาเหตุ (โอกาส X ผลกระทบ) ซึ่งระดับความเสี่ยงแบ่งตามความสำคัญเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ ความเสี่ยง	ระดับคะแนน	ความหมาย
 สูงมาก	๑๗ – ๒๕	ระดับที่ไม่สามารถรับได้ จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทันที (ตัวอย่างความเสี่ยง D ระดับคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ ๒๐)
 สูง	๑๐ – ๑๖	ระดับที่ไม่สามารถรับได้ โดยต้องจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (ตัวอย่างความเสี่ยง C ระดับคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ ๑๖)
 ปานกลาง	๔ – ๙	ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงไปยังระดับที่ยอมรับไม่ได้(ตัวอย่างความเสี่ยง B ระดับคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ ๙)
 น้อย	๒ – ๓	ระดับที่ยอมรับได้โดยใช้วิธีควบคุมปกติในขั้นตอนการปฏิบัติงานที่กำหนด(ตัวอย่างความเสี่ยง B ระดับคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ ๓)
 น้อยมาก	๑	ระดับที่ยอมรับได้ โดยใช้วิธีการติดตามระดับความเสี่ยงตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ แผนบริหารความเสี่ยงต้องเป็นกิจกรรมเพิ่มเติมจากเดิมที่มีอยู่ โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่าย และผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับหลังจากการดำเนินการตามกิจกรรม/มาตรการควบคุมที่กำหนดไว้ในแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อให้ระดับความเสี่ยงลดลง การประเมินความเสี่ยงจำเป็นต้องมีการประเมินอย่างน้อย ๒ ครั้ง ในแต่ละรอบของการบริหารความเสี่ยง คือ ก่อนจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงองค์กรและหลังจากสิ้นสุดการดำเนินกิจกรรมตามแผนบริหารความเสี่ยงองค์กรเพื่อให้สามารถทราบถึงผลลัพธ์ในการดำเนินการกิจกรรม การจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ โดยอาจเพิ่มความถี่การประเมินระหว่างรอบได้ ทั้งนี้เพื่อใช้ผลการประเมินเปรียบเทียบและปรับปรุงกลยุทธ์/มาตรการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

๕ การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)

ภายหลังการประเมินความเสี่ยง ควรมีกำหนดการตอบสนองต่อความเสี่ยงให้เหมาะสมกับลักษณะ การดำเนินการเพื่อควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยใช้วิธีจัดการที่สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่ประเมินไว้และต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องตามแผนการตัดสินใจทางกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงดังนี้

๕.๑ ความเสี่ยงต้องควบคุม

(๕.๑.๑) กลยุทธ์ M : Mitigate Risk (การควบคุมความเสี่ยง) เป็นการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อควบคุมโอกาสที่อาจเกิดขึ้นหรือขนาดของผลกระทบความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่กำหนดซึ่งเป็นระดับที่สามารถยอมรับได้ ประกอบด้วย

-กิจกรรมเพื่อลดผลกระทบจากความเสี่ยง เช่น การจัดซื้ออุปกรณ์ เพื่อป้องกันอันตรายจากการทำงานหรือการจัดหาอุปกรณ์เพิ่มเติมจากเดิมการจัดทำแผนฉุกเฉิน เป็นต้น

-กิจกรรมเพื่อลดโอกาสการเกิดขึ้นของความเสี่ยง เช่น การปรับปรุง แก้ไข กระบวนการ การจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย เป็นต้น

(๕.๑.๒) กลยุทธ์ T: Transfer Risk (การถ่ายโอนความเสี่ยง) เป็นวิธีการร่วมหรือแบ่งความรับผิดชอบให้กับผู้อื่นในการจัดการความเสี่ยง เช่น การจ้างบุคคลภายนอกที่มีความสามารถหรือความชำนาญในเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นดำเนินการแทน (Outsource) เป็นต้น

๕.๒ ความเสี่ยงที่ต้องยกเลิก

กลยุทธ์ A : Avoid Risk (ยกเลิกความเสี่ยง) กรณีที่ไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ อาจใช้วิธีการเปลี่ยนวัตถุประสงค์ ยกเลิก หรือไม่ดำเนินการกิจกรรมนั้น ๆ เลย เช่น การระงับ/การหยุดดำเนินกิจการ การลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีงบประมาณสูงอาจจะมีการประเมินความเสี่ยงก่อนเริ่มโครงการ ซึ่งหากมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดปัญหาตามมา ทั้งด้านการเงิน และด้านอื่น ๆ ก็จะไม่ดำเนินการ เป็นต้น

๕.๓ ความเสี่ยงที่ยอมรับได้

(๕.๓.๑) กลยุทธ์ R : Retain Risk(การยอมรับความเสี่ยง) เป็นการยอมรับให้ความเสี่ยงสามารถเกิดขึ้นได้ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ โดยใช้วิธีการติดตามระดับความเสี่ยงตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงานหรือใช้วิธีควบคุมปกติ ในขั้นตอนการปฏิบัติงานที่กำหนด ทั้งนี้การยอมรับความเสี่ยง

อาจเนื่องมาจากความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับต่ำมาก หรือวิธีการที่จะนำมาใช้ควบคุมความเสี่ยงมีต้นทุนสูงเมื่อเทียบกับความเสี่ยหายที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น ไม่คุ้มค่าต่อการดำเนินการ

(๕.๓.๒) กลยุทธ์การควบคุมความเสี่ยง/การยกเลิกความเสี่ยง/และการถ่ายโอนความเสี่ยง
กรณีต้องการจัดการกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ให้อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ลดลงไปอีก ทั้งนี้การเลือกกลยุทธ์ต้องคำนึงถึงต้นทุนการบริหารจัดการทั้งด้านบุคลากร เวลา งบประมาณที่ใช้ หากสามารถกำหนดการตอบสนองต่อความเสี่ยงหลายความเสี่ยงด้วยวิธีการจัดการความเสี่ยงแบบเดียวกันจะช่วยลดต้นทุนในการบริหารความเสี่ยงได้

๖ กิจกรรมควบคุม (Control Activities)

กิจกรรมการควบคุมในที่นี้ หมายถึง หลักเกณฑ์/แนวทางและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมภายในเพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรได้มีการดำเนินการตามแนวทางการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่ฝ่ายบริหารได้กำหนดไว้การควบคุมภายในหรือความเสี่ยงระดับหน่วยงานย่อยเป็นการประเมินองค์ประกอบของการควบคุมภายในตามมาตรฐานการควบคุมภายในกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางกำหนดมี ๕ องค์ประกอบ ๑๗ หลักการ ดังนี้

๖.๑ สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)

สภาพแวดล้อมการควบคุมเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินงานที่ส่งผลให้มีการนำการควบคุมภายในมาปฏิบัติทั่วทั้งหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ผู้กำกับดูแลและฝ่ายบริหารจะต้องรับสร้างบรรยายกาศให้ทุกระดับตระหนักถึงความสำคัญของการควบคุมภายใน รวมทั้งการดำเนินงานที่คาดหวังของผู้กำกับดูแลและฝ่ายบริหาร ทั้งนี้สภาพแวดล้อมของการควบคุมดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่องค์ประกอบของการควบคุมภายใน

สภาพแวดล้อมการควบคุม ประกอบด้วย ๕ หลักการ ดังนี้

- (๑) หน่วยงานของรัฐแสดงให้เห็นถึงการยึdmั่นในคุณค่าของความซื่อตรงและจริยธรรม
- (๒) ผู้กำกับดูแลของหน่วยงานรัฐ แสดงให้เห็นถึงความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารและมีหน้าที่กำกับดูแลให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการควบคุมภายใน รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมภายใน
- (๓) หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจัดให้มีโครงสร้างองค์กร สายการบังคับบัญชา อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่เหมาะสมในการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐภายใต้การกำกับดูแล
- (๔) หน่วยงานของรัฐแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการสร้างแรงจูงใจ พัฒนาและรักษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐ
- (๕) หน่วยงานของรัฐกำหนดให้บุคลากรมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายใน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐ

๖.๒ การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำเพื่อรับและวิเคราะห์ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐรวมถึงกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงนั้น ฝ่ายบริหารควรคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกและการกิจกรรมใน

ทั้งหมดที่มีผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐ การประเมินความเสี่ยงประกอบด้วย ๔ หลักการ ดังนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐระบุวัตถุประสงค์การควบคุมภายในของการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ขององค์กรไว้อย่างชัดเจนและเพียงพอที่จะสามารถระบุและประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ วัตถุประสงค์

(๒) หน่วยงานของรัฐระบุความเสี่ยงที่มีผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์การควบคุมภายในอย่าง ครอบคลุม ทั้งหน่วยงานของรัฐและวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงนั้น

(๓) หน่วยงานของรัฐพิจารณาโอกาสที่อาจเกิดการทุจริตเพื่อประกอบการประเมินความเสี่ยง ที่ส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์

(๔) หน่วยงานของรัฐระบุและประเมินการเปลี่ยนแปลงที่อาจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อ ระบบการควบคุมภายใน

๖.๓ กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

กิจกรรมการควบคุมเป็นการปฏิบัติที่กำหนดไว้ในนโยบายและกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้ มั่นใจว่าการปฏิบัติตามการสั่งการของฝ่ายบริหารจะลดหรือควบคุมความเสี่ยงให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ กิจกรรมการควบคุมได้รับการนำไปปฏิบัติทั่วทุกระดับของหน่วยงานของรัฐในกระบวนการปฏิบัติงาน ขั้นตอน การดำเนินงานต่าง ๆ รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน กิจกรรมการควบคุมประกอบด้วย ๓ หลักการ ดังนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐระบุและพัฒนากิจกรรมการควบคุมเพื่อลดความเสี่ยงในการบรรลุ วัตถุประสงค์ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

(๒) หน่วยงานของรัฐระบบและพัฒนากิจกรรมควบคุมทั่วไปด้านเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนบรรลุ วัตถุประสงค์

(๓) หน่วยงานของรัฐจัดให้มีกิจกรรมการควบคุมโดยกำหนดไว้ในนโยบายประกอบด้วย ผลสำเร็จที่คาดหวังและขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจริง

๖.๔ สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

สารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับหน่วยงานของรัฐที่จะช่วยให้มีการดำเนินการตามการควบคุม ภายในที่กำหนดเพื่อสนับสนุนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐ การสื่อสารเกิดขึ้นได้ทั้งจากภายใน และภายนอกและเป็นช่องทางเพื่อให้ทราบถึงสารสนเทศที่สำคัญในการควบคุมการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ การสื่อสารจะช่วยให้บุคลากรในหน่วยงานมีความเข้าใจถึงความรับผิดชอบและความสำคัญของการควบคุม ภายในที่มีต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ สารสนเทศและการสื่อสารประกอบด้วย ๓ หลักการ ดังนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐจัดทำหรือจัดและใช้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพเพื่อสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามการควบคุมภายในที่กำหนด

(๒) หน่วยงานของรัฐมีการสื่อสารภายในเกี่ยวกับสารสนเทศรวมถึงวัตถุประสงค์และความรับ ผิดชอบต่อการควบคุมภายในซึ่งมีความจำเป็นในการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามการควบคุมภายในที่กำหนด

(๓) หน่วยงานของรัฐมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติ ตามการควบคุมภายในที่กำหนด

๖.๔ กิจกรรมการติดตามผล (Monitoring Activities)

กิจกรรมการติดตามผลเป็นการประเมินผลระหว่างปฏิบัติงาน การประเมินผลเป็นรายครั้ง หรือเป็นการประเมินผลทั้งสองวิธีร่วมกัน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการปฏิบัติตามหลักการในแต่ละ องค์ประกอบของการควบคุมภายในทั้ง ๕ องค์ประกอบ กรณีที่ผลการประเมินการควบคุมภายในจะก่อให้เกิด ความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐให้รายงานต่อฝ่ายบริหารและผู้กำกับดูแลอย่างทันเวลา กิจกรรมการติดตาม ผลประกอบด้วย ๒ หลักการ ดังนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐระบุพัฒนาและดำเนินการประเมินผลระหว่างการปฏิบัติงานและ/หรือ การประเมินผลเป็นรายครั้งตามที่กำหนดเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการปฏิบัติตามองค์ประกอบของการ ควบคุมภายใน

(๒) หน่วยงานของรัฐประเมินผลและสื่อสารข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนของการควบคุมภายใน อย่างทันเวลาต่อฝ่ายบริหารและผู้กำกับดูแลเพื่อให้ผู้รับผิดชอบสามารถส่งการแก้ไขได้อย่างเหมาะสม

๗. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

องค์กรควรกำหนดให้มีสารสนเทศและการสื่อสารที่สนับสนุนการบริหารความเสี่ยงและการ ควบคุมภายใน ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในองค์กรและภายนอกองค์กร ควรต้องได้รับการบันทึกและสื่อสารอย่างเหมาะสมและทันกาล โดยเฉพาะข้อมูลสนับสนุนที่มีความสำคัญ เกี่ยวกับการป้องกันและลดความเสี่ยงและการตอบสนองต่อความเสี่ยงและการควบคุมภายในเพื่อให้องค์กรสามารถ ตอบสนองต่อความเสี่ยงได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากความตระหนักในความเสี่ยงและการ สื่อสารที่มีประสิทธิผลเป็นปัจจัยสำคัญของการบรรลุเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยงขององค์กร การ สื่อสารที่เพียงพอหรือขาดประสิทธิผลจะทำให้เกิดความล้มเหลวในการสร้างการยอมรับนโยบายและการ บริหารความเสี่ยงผู้บริหารจึงควรมีการวางแผนแนวทางการสร้างความตระหนักรถึงเรื่องความเสี่ยงให้กับองค์กร เช่น อาจมีการจัดแलงการณ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายการบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการมอบอำนาจหน้าที่ที่ ชัดเจน การสื่อสารเกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการปฏิบัติงานที่ควรจะสอดคล้องและเสริมสร้างวัฒนธรรมที่พึง ประสงค์ในกระบวนการสื่อสารควรจะสื่อถึงเรื่อง ดังต่อไปนี้

๑. ความสำคัญและความจำเป็นของการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่มีประสิทธิผล

๒. วัตถุประสงค์ขององค์กร

๓. ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้

๔. การใช้ภาษาเดียวกันในเรื่องการบริหารความเสี่ยง

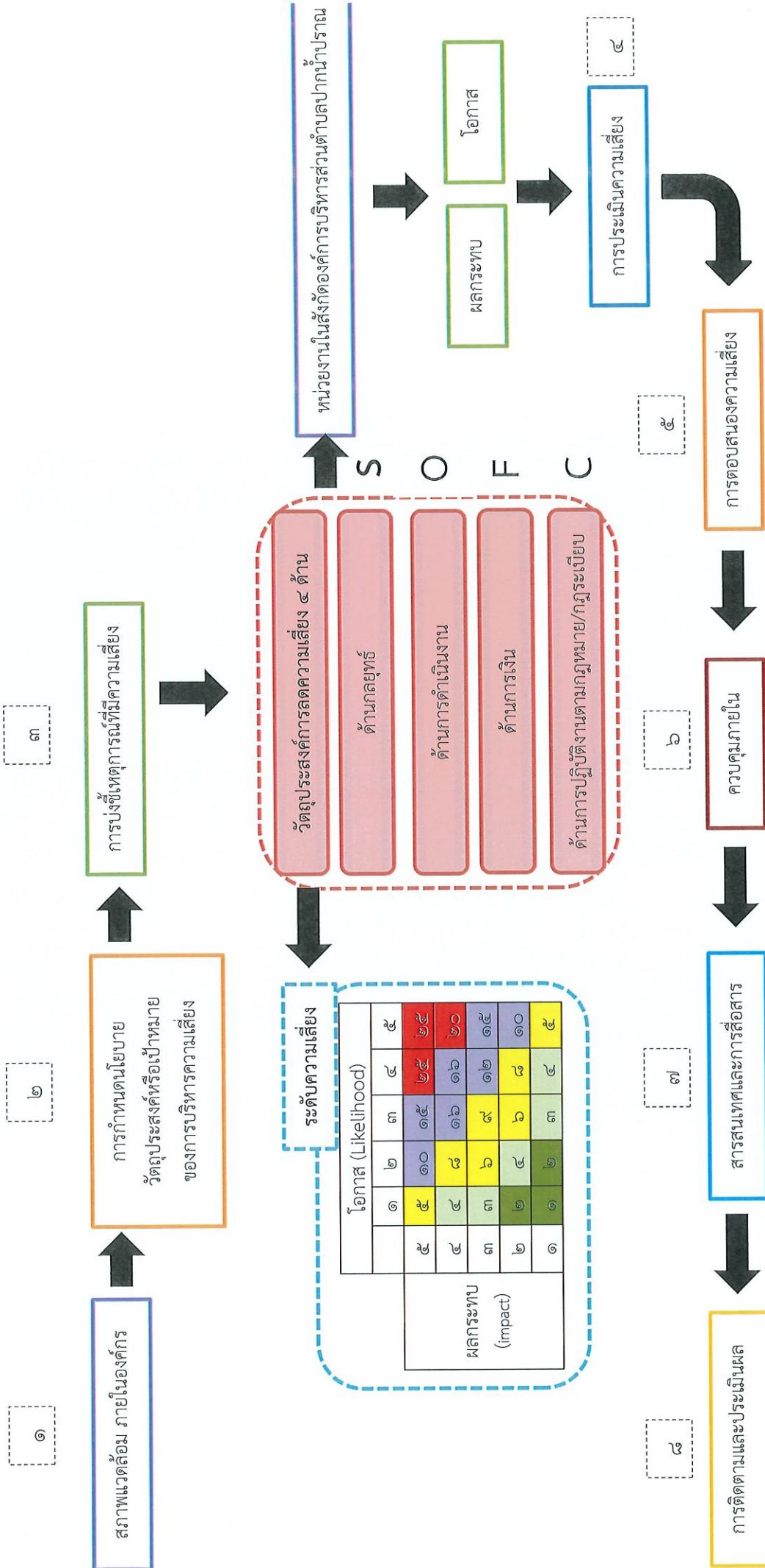
๕. บทบาทและความรับผิดชอบของบุคลากรที่จะสนับสนุนและนำองค์ประกอบต่าง ๆ ของ การบริหารความเสี่ยงขององค์กรมาใช้

๘. การติดตามผล (Monitoring)

เมื่อมีการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงและแผนการควบคุมภายในแล้ว จะต้องมีการ

รายงานและติดตามผลเป็นระยะเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้ดำเนินงานไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในรวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในหรือไม่ โดยผู้รับผิดชอบด้านบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในหน่วยงานต้องสอบถามดูว่าวิธีการจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในใดที่มีประสิทธิภาพควรดำเนินการต่อเนื่องและวิธีการจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในใดควรปรับเปลี่ยนและนำผลการติดตามตั้งกล่าวรายงานให้คณะกรรมการที่มีหน้าที่รับผิดชอบรับทราบ

ເພື່ອສະຫຼຸບມາດຕະຖານາທີ່ມີຄວາມສົງລົງກັບກົດໝາຍໃຫຍໍ່

บทที่ ๓

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

๓.๑ การประเมิน วิเคราะห์ และจัดลำดับความเสี่ยงของแต่ละสำนัก/กอง

สำนัก/กอง จะดำเนินการคัดเลือกโครงการ/กิจกรรมที่บรรจุในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ หรือแผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ หรือภารกิจที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณของแต่ละส่วนงาน ที่ยังคงเป็นปัญหาในการปฏิบัติงาน เพื่อนำมาประเมินวิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยง เมื่อประเมินความเสี่ยงของโครงการ/กิจกรรมแล้ว ค่าระดับความรุนแรงอยู่ในระดับสูงและสูงมาก จะต้องมีการจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ จะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ โดยการควบคุมความเสี่ยงและมีแผนควบคุมความเสี่ยงสำหรับโครงการที่มีค่าระดับความรุนแรงอยู่ในระดับต่างและปานกลาง ซึ่งเป็นระดับที่ยอมรับได้แต่ต้องมีการเฝ้าระวังอาจมีการปรับปรุงการควบคุมภายใต้เมื่อประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๒ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

สำนัก/กอง จะนำโครงการที่ประเมินความเสี่ยงแล้ว ค่าระดับความรุนแรงอยู่ในระดับสูงและสูงมากซึ่งจะต้องมีการควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยจะต้องมีแผนจัดการความเสี่ยงหรือมาตรการควบคุมเพิ่มเติม ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายทางเข้าปักสระ ซอย ๑ หมู่ที่ ๑
๒. กิจกรรมการบริหารจัดการขยะในชุมชน
๓. งานการเงิน บัญชี และพัสดุโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๔. งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ
๕. งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

၁၃၂၀၂၁၂၁၇၅၈၂၁၁၁

องค์การบริหารส่วนตัวบ่อ坪กน้ำบารากู
การกำหนดงบประมาณรับผิดชอบตามประเดิมนักบารากู/ชื่อบัญชี/อุบลฯ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

รหัสความเสี่ยง	ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ ของที่สำคัญ	งบประมาณ (บาท)	วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
๐๐๓	การพัฒนาด้านโครงสร้าง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ พัฒนา	โครงการ改善สร้าง ครุฑ์ริสต์เสริมเมืองหลักสายน้ำ เข้าบ่อกราก ชุมชน ๑ หมู่ที่ ๑ พัฒนา	๔๙๕,๐๐๐.-	เพื่อพัฒนาให้ได้ มาตรฐานและก่อการคอมมูนิตี้ ครามปลูกฝังสร้างความภูมิใจ สอดคล้องกับยั่งยืนของชุมชน ในพื้นที่	งานก่อสร้างรัชดาลี ให้ก่อสร้างแล้ว เสร็จตามกำหนดรัฐ	ก่อสร้างถนนครอบคลุม เส้นทางหลัก Line A กว่า ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ความกว้าง ๒๗๗.๐๐ เมตร B กว้าง ๒.๕๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ความกว้าง ๒๔๕.๐๐ เมตร

ลายมือชื่อ

(นายนำลักษณ์
อัมพา)

นายก崇尚คุณบริหารส่วนตัวบ่อ坪กน้ำบารากู
วันที่ ๑๘ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์กรบริหารส่วนตำบลปานน้ำป่าราน

การกำหนดดูแลป่าเบิกต้นตามรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/อัน ๗
ประจําปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

รหัสគิตาภัย	ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	โครงสร้าง/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	งบประมาณ (บาท)	วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
๐๐๗	ยุทธศาสตร์๔ เยี่ยมชมการบริหารจัดการ การแข่งขันและการแสดงเชิง แหล่งเรียนรู้และอนุรักษ์	กิจกรรมการบริหารจัดการ เชิงบวกในหมู่บ้าน และสิ่งแวดล้อม	๑,๔๗๑,๒๘๕.-	๑.เพื่อให้ประชาชนทั้งในหมู่บ้าน เกิดจิตสำนึกรักษาความเรียบง่าย การรักษาความสะอาดของบ้านเรือน ความสวยงามในหมู่บ้าน ๒.เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนนัด และรับและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีคุณค่า	-การคัดแยกขยะลงช่อง ฝอยที่แหล่งกำเนิด -ปริมาณขยะกล่องที่คัด แยกจากแหล่งกำเนิด ๓.เพื่อให้บ้านเรือน สะอาดและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น	เมื่อการคัดแยกขยะลงช่อง จากต้นทางอย่าง ประสมที่ดีมากขึ้น หลังการดำเนินการ ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด รายได้จากการดำเนินการ

นายมูลอุป

(นายมูลอุป
อัมพ้า)

นายกองคงศักดิ์
วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๗

การกำกับดูแลของครัวเรือนบ้านที่อยู่อาศัยในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นและเด่นที่หัวศอกฯ/ชุมชนบ้านบุญยิ่ง/วันฯ

ประจําปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

รหัสโครงการ/ผู้รับผิดชอบ	โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ ของน้ำที่สำคัญ	งบประมาณ (บาท)	วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
๐๐๓	ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ การพัฒนาชุมชน การศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ฯลฯ ของ ชุมชนบ้านบุญยิ่ง/วันฯ	๑๘๙,๔๖๔,๔๖๔	เพื่อการดำเนินงานด้านการ บ่มเพาะเยาวชนและจัดทำรายงาน การเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ การดำเนินการจัดทำรายงานฯ	ร้อยละของการดำเนินงาน เบิกจ่ายตาม จำนวนเงินที่ได้รับ การจัดทำรายงานฯ การดำเนินการจัดทำรายงานฯ รวมทั้ง การจัดทำรายงานฯ	ก่อสร้างศักยภาพ/โครงสร้าง/ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ใน สังคมองค์กรบริหารส่วนฯ ตามปกติ ครบถ้วนตามกำหนด กำหนดที่กำหนด

นายอนุชล

(นายมนต์ราษฎร์ อัมพาร)

นายกององค์กรบริหารส่วนท้องบ้านบุญยิ่ง/วันฯ
วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานการบริหารส่วนตัวบุคคลภายใน
การสำนักงานเขตฯ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗

การสำนักงานเขตฯ จังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗

เจ้าหน้าที่/ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่/ผู้ช่วยผู้อำนวยการ/ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

ชื่อผู้สำรวจ/ผู้รับฟัง/ผู้ตรวจสอบ

รหัสគิจกรรม/ รายละเอียด	รายการสัมภาระที่รับเบ็ดทอน	โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ ฉบับที่สำคัญ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนงบลงทุน/ จำนวนเงินที่ได้รับ	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
๐๐๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาต่างประเทศใน- และการบริหาร	โครงการสัมภาระที่ ๑ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาต่างประเทศใน- และการบริหาร	-	เพื่อให้การดำเนินการจัดทำ แผนฯ ให้บรรลุตามเป้าหมาย ที่ต้องการ	มูลค่าจัดทำทั้งหมด คงเหลือเพื่อเตรียมพัสดุ ของทางราชการ ประมาณ ๙๘๖,๖๖๔ บาท เป็นไปตามที่กำหนด ให้ได้	มูลค่าจัดทำทั้งหมด ที่รัฐพัสดุและจัดทำ ห้ามจัดทำโดยไม่ต้องขอ อนุมัติจากบุคคลภายนอก ที่ต้องการ

ลายเซ็นของ

นายพงษ์ภานุ
(อีเมล์)

นายกานต์พงษ์ภานุ ภ.ต. ๗๓
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตฯ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗

องค์กรบริหารส่วนตำบลปากน้ำปลาฯ

การกำหนดอุบัติเหตุความไม่สงบของบ้านประจำเดือนยกระด้าสัตร์/ช้อปปิ้งบูติก/วัน ๑
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

รหัสความเสี่ยง	ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	โครงสร้าง/กิจกรรม/ ภารกิจ ของที่สำคัญ	วัตถุประสงค์ ชนิด (บาท)	งบประมาณ ราย	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
๐๐๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐกิจและการลงทุน	งานป้องกันและบรรเทาภัย สาธารณูปโภค สาธารณูปโภคที่ต้องร้อนแรง ประจำฐานที่ ๔๙ ที่และเพื่อให้การรองรับ เทศทัศน์ท่องเที่ยว ผู้ประสบภัยเป็นอย่างไร ท่าทางที่	เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบ ของบ้านประจำเดือนยกระด้าสัตร์ จัดตั้งห้องประชุมในสำนักงาน สำนักงานที่ ๔๙ ที่และเพื่อให้การรองรับ เทศทัศน์ท่องเที่ยว	เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบ ของบ้านประจำเดือนยกระด้าสัตร์ จัดตั้งห้องประชุมในสำนักงาน สำนักงานที่ ๔๙ ที่และเพื่อให้การรองรับ เทศทัศน์ท่องเที่ยว	จำนวนปีงบประมาณ	จำนวนปีงบประมาณ

ลายมือชื่อ

(นายนำลักษณ์ อิ่นท้ว)

นางสาวองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปลาฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ ๑๘๗๗๔

-๗๔-

องค์การบริหารส่วนตำบลปานน้ำป่าภู

แบบ กบส.๒

การกู้ภัยครัวเรือนที่ออกัส ยลตกระษาน แฟลกการต่อรองสันอนองค์ความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

รหัส ดาวเคราะห์	โครงการ/กิจกรรม ภารกิจ ของที่สำคัญ	วัตถุประสงค์	ผู้รับผิดชอบ	ความเสี่ยง	ประเมิน ความเสี่ยง	หมายเหตุ โครงการ	คะแนนระดับ ความเสี่ยง	คะแนนระดับ ความเสี่ยง	วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง
๐๐๑	โครงการรักษาระบบน้ำด้วย ความรู้เรื่องน้ำเพื่อ减少ภัยธรรมชาติ ในชุมชนที่อยู่อาศัย ๓ แห่งที่ เข้ามาปักธงชัย ๓	เพื่อพัฒนาชุมชนให้ได้ มาตรฐานและลดภัยธรรมชาติ คุณภาพดีและมีความปลอดภัย สร้างความตระหนักรู้ด้านน้ำ ให้แก่ประชาชนในชุมชนที่	กองทุนฯ องค์กรบริหาร ส่วนตำบล ปานน้ำป่าภู	ดูรับจำเข้าดำเนินการ ก่อสร้างทางโครงสร้าง เดชฯ ไม่เป็นไปตาม แผนการดำเนินการ	๐	๔	๔	๔	ป้องกัน ผู้ประสบภัย (การควบคุม) วางแผนรับ ภัยที่ เกิด ขึ้น

นายอุ่นอ้วน
(นายอุ่นอ้วน
อิมพ้า)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปานน้ำป่าภู
บัญชี ๑๙ เลือดอาบ นางสาวนุ่น พ.ศ. ๒๕๖๗

ອະគົດກາຮັບຮັບສ່ວນດໍາບລປກຫຼັງປຽດ

ກາງວິທະຍາຂອງກາສ ພັດກະຊາວ ແລະ ກາຣອບສ່ວນອຸດຕະມາເຊີຍ
ປະຈຳປັບປະຈຸບັນ ວ.ສ.ແຂວ້າລ

ຮູ້ສ ຄວາມເສື່ອງ	ໂຄຮງກາຣ/ກົງກຽມ ກາປຶກ ອປຖ.ກືສຳຄັນ	ບໍ່ຜົກໃຫຍ່ສອງ	ຜູ້ຮັບເປີດຫອນ	ດວາມເສື່ອງ	ດວາມເສື່ອງ	ປະຫວາງ	ຄວາມເສື່ອງ	ຄວາມເສື່ອງ	ຄວາມເສື່ອງ	ວິຊີກາສ
๐๑๗	ກົງກຽມກາຮປ່ອຫວັດກາຮ ໆຢະນຸມໆ	ດໍາວັດດົກນິຈາມຍາຍະຫຼາກ ນຳປຳຈັດປາຍາທາງ ໂລດຕູກີ່ຈ່າຍໃນການ ດຳເນີນກາຮຈົດກາຮຫຼາຍ ປາຍາທາງ	ກອງ ສົກປະການແຫຼ່ງ ແລກ	ດ.ປົນໝາຍພະໜັນໄມ້ ງົງທີ່ໃຫ້ຫຼັງການແລກ ສົງນົດລົມວັດລົງ ສະຍະລົງ ຕໍ່ຄ້າງໜ້າຢືນກົດ ພົມບັນຫາທີ່ມີກົດ ງົງ	○	ຮ	ຮ	ຮ	ຮ	ຕົດໂອກາສອງ

໨໦໦

ລາຍນູອ່ວງ

(ນາຍນູ້ລາຍ
ອິນທ່າ)

ນາຍກອງປົກກາຮປົກກາຮສ່ວນດໍາບລປກຫຼັງປຽດ
ວັນທີ ๓๙ ເຊື້ອງ ມັງກອນ ພ.ສ. ຖະວັດ

องค์การบริหารส่วนตัวบลภาคผนวกปีงบประมาณ
การวิเคราะห์ให้อภิสิจ ผลการงบประมาณ และการตอบสนองความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

รหัส ความเสี่ยง	โครงการ/กิจกรรม ภาครัฐ ของรัฐบาล	วัตถุประสงค์	ผู้รับผิดชอบ	ความเสี่ยง	ผลกระทบ ความเสี่ยง	คะแนน โอกาส	ผลกระทบ	คะแนนระดับ ความเสี่ยง	ดอปสน Wong ความเสี่ยง	วิธีการ
๐๐๓ ความเสี่ยง	งานการเงิน บัญชี และพัสดุ โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็ก เสีย	เพื่อการดำเนินงานด้าน การเงินประจำเดือน ตามที่ รายงานทางการเงินให้บรรด วัตถุประสงค์	กองการศึกษา /โรงเรียน/ ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็ก ในสังกัด องค์กรบริหาร ส่วนท้องถิ่น ปักน้ำ	-การเบิกจ่ายเงิน -การจัดทำงบการเงินหรือ รายงานทางการเงิน ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็ก ในสังกัด องค์กรบริหาร ส่วนท้องถิ่น ปักน้ำ	ดำเนินการ (Financial Risks)	๔	๔	๗๐ (สูงมาก)	-ซื้อขายและ ขายการเป็น เจ้าของตัว เอง เป็นต้น จะมีปัจจัย ทางเศรษฐกิจ และการเมือง ที่ส่งผลกระทบ ต่อรายรับในทันที ตามระบบภาษี ที่กำหนดไว้ และการบัญชี และการบัญชี ความเสี่ยง)	ดูแลส่วนราชการ และดำเนินการ แก้ไขข้อบกพร่อง

นายมีอี้อุ

นายมีอี้อุ
(นายอำเภอ
อัมพวา)

นายกองทุนการบริหารส่วนตัวบลภาคผนวกปีงบประมาณ

วันที่ ๑๘ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์กรบริหารส่วนตัวบ่อ坪กน้ำปราสาด
การวิเคราะห์เอกสาร ผลการประชุม และการตอบสนับสัมผองความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

รหัส ความ เสี่ยง	โครงการ กิจกรรม ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	วัตถุประสงค์	ผู้รับผิดชอบ	ความเสี่ยง	ผลกระทบ ความเสี่ยง	คะแนนระดับ ความเสี่ยง	คะแนนระดับ ความเสี่ยง	วิธีการ ตอบสนับ ความเสี่ยง
๐๐๔ พัสดุ	งานทะเบียนหนังสือถัดไป -การจัดซื้อจัดจ้างพัสดุและ การควบคุมทั่วไป -รักษาภูมิปัญญา -การจัดทำบัญชี/รายงาน ตรวจสอบและประเมิน ความเสี่ยงของภัยคุกคาม	เพื่อให้การดำเนินการ จัดทำพัสดุ การควบคุม และการจัดทำบัญชี ได้ต้องตามระเบียบ กฎหมาย ซึ่งเป็นไป ตามที่กำหนดไว้	รองครส. ผู้อำนวยการ ผู้ต้องดูแล ผู้ดูแล ผู้รับผิดชอบ ควบคุมพัสดุ -การจัดทำบัญชี/รายงาน ตรวจสอบและประเมิน ความเสี่ยงของภัยคุกคาม	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานใหม่ เพียงพอ เนื่องจากมี ปริมาณงานที่มากขึ้น และการดำเนินการ ที่ต้องใช้เวลา	๑.Operation Risks (ความเสี่ยงด้าน การปฏิบัติการ) ๒. Legal Risks (ความเสี่ยงจากการ เปลี่ยนแปลง กฎหมาย ภัยคุกคาม) ๓. Technology Risks (ความ เสี่ยงทาง เทคโนโลยี)	๔ ๔	๔ ๔	การควบคุม ความเสี่ยง (สูงมาก)

ลายมือชื่อ นาย...
(นายบันลາก อิมพ.)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปางนาภิเษก
วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์กรบริหารส่วนตัวบ้านป่าภูราย

การวินิจฉัยที่ออกอาชญากรรมและมาตรการตอบสนับความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

รหัส ความเสี่ยง	โครงการ/กิจกรรม ภารกิจ ของที่สำคัญ	ผู้รับผิดชอบ	ความเสี่ยง	ประเมิน ความเสี่ยง	คะแนน มาตรฐาน	คะแนน ผลกระทบ	คะแนน ความเสี่ยง	วิธีการ ตอบสนับ ความเสี่ยง
๐๐๔	งานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	สำนักปลัด องค์กรบริหาร ในพื้นที่ เครื่องมือให้การ สนับสนุนทางด้านความเสี่ยง ผู้ประสบภัยเป็นปัจจัย ที่บุ่มท่วง	สังคมดิจิทัล อาชญากรรม เบ็ดเตล็ดและอาชญากรรม ปัญหาการค้ายาเส้นดินบิด ภูเขาทางด้านป่า	๐	๔	๔	๔	บริษัตรากํา ไฟฟ้ารัฐวิสาหกิจ (ก) การควบคุม วางแผนเสี่ยง

ลายมือชื่อ

(นายพูลศักดิ์
ธรรมชาติ)

นายกองค์กรบริหารส่วนตัวบ้านป่าภูราย
วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๗

๑๘๖๗ ๑๙ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตัวบ้านลุงปราบราช

ଆଜିର ପାଇଁ କିମ୍ବା ଆଜିର ପାଇଁ

ପ୍ରକାଶକ

(၂၅၇၆)

ମନ୍ଦିର ପାଇଁ କାହାର ଜାଗରଣ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ମାତ୍ରାରେ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ମାତ୍ରାରେ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ମାତ୍ରାରେ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ମାତ୍ରାରେ

ក្រសួងពេទ្យ នគរបាល នគរបាល ភ្នំពេញ

องค์การบริหารส่วนตากใบปราบฯ

ପ୍ରଦେଶୀକାରୀ ମହିନେ ପରିଚୟ

ପରିବହନ

(ມະນາຄ

องค์กรบริหารส่วนตำบลป่ากันน้ำป่าสิน
รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

รหัส ครัว เรือน	โครงสร้าง/กิจกรรม การวิจัย ของที่สำคัญ	ความเสี่ยง	วิธีการ ติดตาม ความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ	วิธีการจัดการ ความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด	ระบบทราโภ ด้านนักวิเคราะห์	วิธีการติดตาม และการรายงาน
๐๐๔ ๑๘๙	เจ้าหน้าที่ และพัสดุ -การจัดซื้อจัดจ้างพัสดุใน โครงการฯ	เจ้าหน้าที่ ปฏิบัติงานไม่ถูกพิจารณา ให้ความเห็นไม่ดีจากผู้รับผิดชอบ การจัดซื้อจัดจ้างพัสดุในโครงการฯ	การควบคุม ความเสี่ยง	การควบคุม ความเสี่ยง	ประมวลผล พัสดุงานส่วนต่างๆ ของ สำนักงานที่สูงกว่า ตัวหน่วย	การจัดทำบันทึก ที่สูงกว่า ตัวหน่วย	๕๖ ก. ๕ ๑ ๗ ๗ ๘ ๑ ๔ ๓ ๗ ๘ ๗ ๗ ๗ ๗ ๘ ๗ ๗ ๗	๗ ๗ ๗ ๗ ๗ ๗ ๘ ๗ ๗ ๗ ๗ ๘ ๗ ๗ ๗ ๗ ๘ ๗ ๗ ๗	การบัญชีรายรับ และการบัญชีรายจ่าย ของผู้บริหารของ สถาบันฯ

ลายมือชื่อ

(นายพงษ์ศักดิ์
อุ่มทั่ว)

นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลป่ากันน้ำป่าสิน
วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

- ୩ -

ອອກຕາມກະບົດຫາວຽກສ່ວນຕໍ່ເປັນປາກນຸ້ມປາຍ
ຮາຍຮາຍງານທີ່ກະບົດຫາວຽກສ່ວນຕໍ່ເປັນປາກນຸ້ມປາຍ

ମେଘ ପଟ୍ଟଣ

ຮັດ	ລາຍການ ການ ຄ່າ	ວິຊາການ	ຄວາມ ສົງໄສ	ຕອບສະໜອງ	ຜູ້ປັດຜິດຫອບ	ວິຊາການຈົດການ	ຄານສືບປຸງ	ຕັ້ງປົງ	ຮຽນຮັບຮັດ	ອານຸມາດ	ວິຊາການອີດຕະຍາກ
ຮັດ ມານ ເສີຍ	ໂຄຮົງການ/ກົງກຽນ ການຮົກໃຈ ອະທິພົບຂໍ້ມູນ	ຄວາມສົງໄສ	ຕອບສະໜອງ	ການຮົບຮັດ	ການຮົບຮັດ	ຕົກມານ ໂດຍ	-	ຕົກມານ	ກົງກຽນ	ເສີຍ	ວິຊາການອີດຕະຍາກ
002	ຈາກປ່ອນໄຟ້ແລະບັນດາ ສາງຮາຍຮູ້	ສົກພົມຫຼັກ ອາກາສີ	ກາງຄາບຄູນ ຄວາມສົງໄສ	ກຳນົກປັບດີ	ຈົດຕະວັດ ວິຊາການ	ລ ၃ ປຶ້ງ ເຊີ້ນ ຫາມ່ານັ້ນ	ຈາກປ່ອນໄຟ້ແລະບັນດາ ສາງຮາຍຮູ້				